

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 8. september 2021 blev i sag nr. 96257:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

PFA Pension
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har forsikring ved tab af erhvervsevne. I klageskema af 22/12 2020 har klageren bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Godkendt arbejdsskade 2017. Konstrueret nyt jobområde med skånehensyn, med løbende tilpasning og opfølgning samt intern arbejdsprøvning i yderlig to jobområder frem til medio 2020. Uagtet mange gode kræfter på at fastholde min ansættelse har min arbejdsskade medført en fyring.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

At PFA, accepterer mit erhvervsevnetab og udbetaler min forsikringsdækning, samt indbetale til min pension ifølge min forsikring, Indbetalingssikring."

Selskabet har den 12/2 2021 bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Hvilken type forsikring er der tale om?

Forsikredes ordning blev oprettet den 1. marts 2013 gennem sin ansættelse i en [virksomhed].

Ordningen giver ret til udbetaling af erhvervsevneforsikring og indbetalingssikring, såfremt forsikredes erhvervsevne nedsættes med mindst halvdelen i henhold til hans forsikringsvilkår. Der er en karenstperiode på 6 måneder.

Der henvises til pensionsbevis af 2. marts 2019 (bilag A) og dertilhørende forsikringsvilkår (bilag B).

Hvad handler tvisten om – parternes overordnede synspunkter?

Forsikrede er utilfreds med, at selskabet har afvist at udbetale erhvervsevneforsikring og yde indbetalingssikring.

Selskabet har afvist at udbetale erhvervsevneforsikring og indbetalingssikring med henvisning til, at forsikrede ikke har godtgjort, at hans generelle erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende grad.

PFA finder det uklart fra hvornår forsikrede gør sit krav gældende.

Sagsfremstilling

Forsikrede er født i Han er uddannet ... og blev i 2002 ansat i den pensionsgivende stilling, som Forsikrede arbejdede hermed frem til 2006, hvorefter han blev omplaceret til anden stilling, som Forsikrede arbejdede herefter som ... i 11 år.

Selskabet modtog den 11. september 2019 ansøgning om udbetaling ved erhvervsevnetab (Bilag C (s. 1-5 af 31)). I ansøgningen oplyste forsikrede, at han havde været fuldtidssygemeldt siden 5. august 2019, grundet albuegener lokaliseret til ydersiden af højre albueled. Forsikrede havde før da, grundet samme gener, været fuldt sygemeldt i perioden fra 20. september 2017 til 1. december 2017, hvorefter han arbejdede med en ugentlig fridag frem til april 2019. Af den medsendte arbejdsmedicinske speciallægeerklæring, udfærdiget på anmodning af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 3. januar 2018 fremgår, at forsikrede led af epicondylitis laterale humeri dx, højresidig tennisalbue (bilag C (s. 16)).

PFA meddelte ved brev af 18. december 2019, at selskabet ikke kunne vurdere forsikredes helbredsmæssige erhvervsevne, da karenperioden på 6 måneder først udløb den 1. marts 2020. PFA ville følge op på sagen til marts 2020, når karenperioden var udløbet (bilag D).

I forbindelse med opfølgningen af forsikredes sag, gennemgik selskabet en række lægelige oplysninger, herunder arbejdsmedicinsk speciallægeerklæring udfærdiget den 3. januar 2018, hvoraf følgende bl.a. fremgår (Bilag C (s. 10-16)):

...

Endvidere fremgår følgende af notat udfærdiget af fysioterapeut den 12. juli 2018 (Bilag E s. 6):
'Patienten kommer til kontrol af den højre albue. Har fået en steroid injektion for 1 måned siden. Har de sidste 14 dage haft ferie. Det går bedre med albuen. Har ingen hvilesmerter. Har fortsat smerter ved belastning. UL-scanning viser fortsat en smule fortykket sene, og Doppleraktivitet ved tilhæftning. Dog er begge dele mindre end ved den forrige scanning. Der ses ligeledes Doppleraktivitet ved det tilsvarende sted på den venstre albue.'

Af notat udfærdiget af fysioterapeut den 13. december 2018, fremgår bl.a. følgende (bilag E s. 7):
'Det går fortsat rimelig godt. Aflaster den fortsat både på arbejde og hjemme. UL-scanning viser fortsat en fortykket sene, dog ses der ingen doppleraktivitet i dag.'

Der ses fortsat igen Doppleraktivitet ved den venstre side. [...]

Af notat udfærdiget af fysioterapeut den 25. marts 2019, fremgår bl.a. følgende (Bilag F s. 7): *'Patienten har tiltagende smerter dog kun ved aktivitet og ikke i hvile.'*

UL-scanning viser fortsat en fortykket sene, og der ses Doppler aktivitet igen i senen, hvilket ikke var til at se ved scanningen for 2 gange siden. Patienten skal starte opskolings projekt.'

Af ambulanteopikrise udfærdiget af [hospital] den 12. juni 2019, fremgår bl.a. følgende (Bilag G s. 3-4):

'Aktuelt:

Dominerende hånd: Højre

Fysisk aktiv: 2 dage om ugen.

Pt har fået et uddannelsesforløb pga en recidiverende epicondylit. Pt fik det umiddelbart bedre efter injektion, men desværre holdt det ikke mere end 3-4 uger. Pt har i samme periode været ude af sin arbejdsfunktion og i stedet kommet på kursus. Selve undervisningen er afslappende for armen, men desværre indebærer dette en del transport, og de mange gearskift (myldretid hen og hjem) giver albuegener.

Paindetect:

Stærkeste smerte: VAS: 5

Paindetect score: 7

Medicin:

Prednisolon, binyremarkhormon:

Svagt smertestillende medicin: mindre end 1 gang om ugen

Stærk smertestillende medicin: aldrig

Gigtmedicin: mindre end 1 gang om ugen.

Resume/konklusion: Pt har fået to injektioner af steroid med for kort virkningsvarighed til, at dette er en brugbar løsning. Der er flere andre forslag til behandling, f.eks. botox, men ikke evidensbaserende. Hvis pt skal forsøge en anden vej til neddæmpning af den lokale inflammation, har vi her i amb haft ptt, hvor en særlig form for akupunktur, Boel-akupunktur, har givet en længere varende bedring.'

Af kontinuationsnotat udfærdiget af reumatolog den 12. september 2019, fremgår bl.a. følgende (Bilag H):

'Trans-Q skema

Har dine smerter ændret sig siden sidst? Det er uforandret

Har dit funktionsbesvær på grund af dine smerter ændret sig siden sidst? Det er uforandret.

Har du overordnet set fået det bedre, værre eller uforandret? Det er uforandret

[...]

Vurdering

[...]

Ultralydmæssig er albuen præget af kroniske forandringer, dvs. at der er spor på selve knoglen af inflammationen, og der er igangværende inflammation i hele senefæstet. På denne baggrund kan der ikke foreslås yderligere behandling med injektioner. Vejen frem bliver dermed ændret belastningsmønster i hverdag og på arbejde.'

Af notat om arbejdsprøvningsforløb udfærdiget af [virksomhed], speciallæge i almen medicin og arbejdsmedicin den 11. oktober 2019, fremgår bl.a. følgende (Bilag I):

...

Den 21. februar 2020 blev forsikrede tilkendt seniorpension pr. 1. marts 2020. Af brev om tilkendelse af seniorpension udfærdiget af ... kommune den 21. februar 2020, fremgår bl.a. følgende (bilag J): *'Dit helbred er varigt forringet, det i en sådan grad, at du ikke kan arbejde 15 timer ugentligt i dit seneste ordinære job som ... med fuld effektivitet.'*

Ved brev af 5. maj 2020 (bilag K) meddelte selskabet, at forsikrede ikke var berettiget til udbetaling ved tab af erhvervsevne fra den 1. marts 2020. Baggrunden herfor var, at selskabet vurderede, at forsikredes tilstand var stationær fra det tidspunkt, hvor forsikrede blev tilkendt seniorpension. PFA overgik derfor til en vurdering af forsikredes generelle erhvervsevne, da det stod klart, at der ikke længere var udsigt til, at forsikrede kunne vende tilbage til sit hidtidige erhverv på mere end halv tid. Selskabet vurderede herefter, at forsikredes generelle erhvervsevne ikke var nedsat med mindst halvdelen.

Den 2. juni 2020 og den 30. juni 2020 modtog selskabet en klage fra forsikrede (bilag L). Selskabet besvarede klagen den 21. juli 2020 med en fastholdelse af tidligere afslag (bilag M). Forsikrede klagede herefter til Ankenævnet for Forsikring.

Det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 13. januar 2021, at forsikrede først den 1. december 2020 var opsagt med lønophør (forsikredes bilag – brev fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelse).

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring tilkendte ved afgørelse den 25. juni 2018 (Bilag C (s. 17-21)) forsikrede et varigt mén på 8 procent, som følge af arbejdsskaden. Ménet blev skønsmæssigt fastsat på baggrund af forsikredes gener og ulemper, som han oplevede til dagligt på grund af arbejdsskaden.

Forsikrede har desuden, til ankenævns sagen, medsendt kopi af seneste afgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 13. januar 2021 (forsikredes bilag). I afgørelsen fremgår, at forsikrede er tilkendt et aktuelt tab af erhvervsevne på 20 procent i perioden fra den 1. december 2019 til den 30. november 2020 og på 80 procent fra den 1. december 2020. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har foretaget en økonomisk beregning af forsikredes årsløn forud for skaden og sammenholdt den med forsikredes skønnede årsløn efter forsikredes fuldtidssygemelding. På baggrund heraf har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsat forsikredes erhvervsevnetab efter arbejdsskadesikringsloven til henholdsvis 20 og 80 procent. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring bemærker følgende: *'Vi vurderer, at du ikke vil kunne varetage et andet job på arbejdsmarkedet til en højere løn end den løn, du i dag tjener hos [tidligere arbejdsgiver], taget dine skånebehov i betragtning. Vi har lagt vægt på, at du i ansættelsen har arbejdet fuld tid, indtil du oplevede en forværring af din skade.'*

Begrundelse for PFA's 'afgørelse'

PFA anerkender, at forsikredes erhvervsevne som følge af sine gener fra højre albueled er nedsat i eget erhverv. Det er imidlertid selskabets opfattelse, at forsikrede ikke har godtgjort, at hans erhvervsevne fra 1. marts 2020, hvor karenperioden er udløbet og selskabet overgår til en vurdering af forsikredes generelle erhvervsevne, er nedsat med mindst halvdelen.

Selskabet skal i forlængelse heraf bemærke, at der ved den generelle erhvervsevne foretages en vurdering af forsikredes muligheder for at arbejde inden for alle erhverv, som man med rimelighed kan forlange, at han kan påtage sig.

PFA bemærker desuden, at forsikrede modtog fuld løn frem til 1. december 2020, hvorfor forsikrede på intet tidspunkt forude for den 1. december 2020 har opfyldt betingelserne for udbetaling af tab af erhvervsevne i henhold til forsikringsbetingelserne (bilag b).

PFA har i sin vurdering lagt vægt på, at forsikrede i januar 2018 fik konstateret tennisalbue i sin højre arm, hvortil der beskrives gener som sviende fornemmelse i albuen, lokaliserede smerter når han udøvede kraft og uro i albuen ved pc-arbejde. Samtidig beskrives generne primært belastningsrelateret og uden smerte i hvile.

PFA bemærker heroverfor, at forsikrede uagtet sine gener var i stand til at opretholde en arbejdstid på 32 timer ugentligt frem til den 1. april 2019, hvorefter han påbegyndte et uddannelseskursus gennem sin ansættelse hos [virksomhed].

PFA bemærker i øvrigt, at påbegyndelsen af uddannelseskurset var begrundet i manglende egnede opgaver på forsikredes arbejdsplads, og at transporttiden til og fra uddannelseskurset var årsag til forsikredes fuldtidssygemelding den 5. august 2019. Forsikrede havde ifølge det oplyste af ambulanteopkørsel den 12. juni 2019 (Bilag G s. 3-4), ikke gener under undervisningen og forsikredes tilstand blev derfor alene væsentlig forværret i forbindelse med den forlængede transporttid.

Selskabet har endvidere lagt vægt på, at der beskrives en bedring i periode fra oktober 2017 til begyndelsen af 2019. Det fremgår blandt af notat om arbejdsprøvningsforløb udfærdiget af speciallæge i almen medicin og arbejdsmedicin den 11. oktober 2019 (Bilag I s. 4): '*[...] Ved den efterfølgende opfølgning 15. maj 2018 med [forsikrede] og hans ledelse, oplyser [forsikrede], at der som helhed er der fortsat langsom fremgang og generne er få, når han varetager de udvalgte opgaver, der kan udføres i passende tempo, kan varieres og der er mulighed for pauser.*'

Det er ligeledes indgået i PFA's vurdering, at forsikredes smerter ikke er af en sådan karakter, at han ifølge det oplyste, indtager stærk smertestillende medicin og i øvrigt kun tager almindelig smertestillende medicin mindre end én gang om ugen.

Henset til ovenstående beskrivelse af forsikredes sygdomsforløb, finder PFA, ikke holdepunkter for, at forsikrede ikke som minimum kan arbejde over halv tid i et relevant arbejde. Forsikrede vil kunne bruge sine kompetencer i et ikke armbelastende erhverv og det er derfor selskabets opfattelse, at såfremt skånehensynene iagttages, burde han kunne varetage et arbejde væsentligt over halv tid inden for andre erhverv, man med rimelighed kan forlange, at han kan påtage sig.

PFA bemærker desuden, at forsikrede ikke har været kommunalt jobafklaret, idet han har været tilknyttet et internt jobforløb hos tidligere arbejdsgiver. Det er således uafklaret, i hvilket omfang han reelt er i stand til at varetage et arbejde på det brede arbejdsmarked, hvor der er de rette skånehensyn. Det bemærkes, at det er forsikringstageren, der har bevisbyrden for, at erhvervsevnen er nedsat i dækningsberettiget omfang.

For så vidt angår afgørelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring bemærkes, at vurderingen af erhvervsevnetabet efter reglerne i arbejdsskadesikringsloven er forskellig fra vurderingen af erhvervsevnetabet efter forsikringsbetingelserne i nærværende sag. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering af forsikredes erhvervsevne tab – som primært beror sig på en økonomisk vurdering – kan således ikke tillægges betydning i nærværende tvist.

PFA gør i øvrigt opmærksom på, at kommunens tilkendelse af seniorpension sker efter andre kriterier end vurderingen af erhvervsevnen, som sker i henhold til forsikringsbetingelserne. Tilkendelsen af seniorpensionen er som kommunen selv underbygger, bygget på en vurdering af forsikredes erhvervsevne i sit hidtidige erhverv som rengøringsassistent.

Konklusion

Selskabet fastholder således at have været berettiget til at afvise udbetaling fra erhvervsevneforsikring og indbetaling, da forsikrede ikke har løftet sin bevisbyrde for, at hans generelle erhvervsevne er nedsat med mindst halvdelen."

Klageren har den 5/3 2021 bl.a. anført:

"Udbetaling

Vi er imidlertid overraskede over, at PFA skriver:

'PFA finder det uklart fra hvornår forsikrede gør sig krav gældende'.

PFA er og bør være 100% klar over, at man i [virksomhed] normalt ikke søger udbetaling til arbejdsgiver. En udbetaling til [virksomhed] har isoleret set ej heller af økonomisk interesse for [klageren], da han indtil 1. december 2020 modtog fuld løn.

Hovedreglen er, at der skal ske udbetaling, når der er enten lønophør eller lønnedgang. Vores økonomiske krav følger derved helt naturligt denne praksis, så [klagerens] økonomisk skal kompenseres fra 1. december 2020.

En ting er imidlertid spørgsmålet om, hvornår der skal ske udbetaling et andet er, hvornår [klagerens] erhvervsevne er nedsat. PFA modtager en ansøgning 5. august 2019 og som PFA selv angiver, så ville man først kigge på sagen, når karenperioden var udløbet, hvilket den jf. PFA svar til ankenævnet gjorde 1. marts 2020.

Det ville i de fleste tilfælde betyde, at [klagerens] skulle modtage tab af erhvervsevne fra 1. marts 2020 baseret på sygdomsmedl. pr. august 2019, men som redegjort ovenfor, var der pr. 1. marts 2020 IKKE lønophør eller lønnedgang. Karenperiodens længde har derfor alene betydning for, hvornår der faktisk kan ske udbetaling.

Det er ikke unormalt, at der i [virksomhed] er flere års forskel fra den helbredsmæssige nedsættelse til der faktisk kommer et økonomisk tab, hvilket er PFA bekendt.

[Klagerens] manglende godtgørelse af hans mistede erhvervsevne (s. 1 afsnit 7)

Dette er meget uenige i og det er vores opfattelse, at PFA baserer deres vurdering på fortiden istedet for, at vurdere [klageren] erhvervsevne her og nu! Samtidig må vi konstatere, at PFA 'gemmer sig bag', hvad de kalder en 'ufuldstændig' arbejdsprøvning.

PFA forholder sig ikke til [klageren] helbredsmæssige erhvervsevne fra anmeldelsestidspunktet og frem, men fremdrager f.eks. PFA svar s. 2 afsnit 3 en speciellæge erklæring af 3. januar 2018!

PFA forholder sig IKKE til bedriftslæge ... :

- Udtalelser af 23. juli 2020 (indklippet i vores første klage (gengivet i bilag 1).

- Konklusioner i rapport af 11. oktober 2019 (gengivet i bilag 2)
 - o 'Hvis den afsluttende vurdering havde fundet sted i begyndelsen af 2019, hvor [klageren] arbejdede med udvalgte opgaver, ville arbejdsevnen på de 32 timer/uge have været omkring 75%, idet han skulle holde pauser, lave øvelser og tage hensyn til armen.'

MEN

- o 'Efter grundsygdommen er reaktiveret er arbejdsevnen selv i disse opgaver betydeligt nedsat, da enhver belastning øger generne og medfører behov for restitution. Det bedste skøn i denne situation er at arbejdsevnen er reduceret til under 1/3.'

PFA bør forholde sig til [klageren] erhvervsevne her og nu og faktisk pr. 1. december 2020, da det er på dette tidspunkt, at [klageren] skal modtage økonomisk kompensation, med baggrund i [klageren] skadesanmeldelse af august 2019.

Arbejdsskadestyrelsens afgørelse

Denne mistede erhvervsevne cementeres af Arbejdsskadestyrelsen afgørelse af 13. januar 2021, hvilket PFA ikke forholder sig til.

Det er vores umiddelbare opfattelse, at der IKKE har foretaget en lægefaglig vurdering af, hvordan en tilkendelse af 80% erstatning fra arbejdsskadeforsikring, bør have impact på vurderingen af den helbredsmæssige erhvervsevne.

Afgørelsen fra arbejdsskadeforsikringen cementerer og bekræfter, at [klageren] erhvervsevne er væsentligt og varigt nedsat. At tilsidesætte en sådan afgørelse er på ingen måde rimeligt. PFA vurdering af, at afgørelserne af hhv. seniorpension og arbejdsskadeerstatning ikke kan sidestilles, er ikke rimelige, da PFA derved ikke mener, at de skal forholde sig hertil.

Vi har naturligvis bedt PFA fremlægge de interne akter, som har dannet grundlag for PFA lægefaglige vurdering af afgørelsen fra arbejdsskadestyrelsen se mail af hhv. 19 og 23. februar (Bilag 3) således, at vi kunne anvende dette i vores modsvar.

PFA har imidlertid bedt om, at all korrespondance sker via Ankenævnet, hvilket vi naturligvis vil respektere.

Vi skal derfor bede PFA fremsende alle interne akter (med synlige dateringer) umiddelbart efter modtagelsen af dette modsvar, så vil kan gennemgå den lægefaglige vurdering.

Samtidig kan vi afklare, hvorvidt vores påstand om, at der IKKE er foretaget en lægefaglig vurdering, som værende korrekt eller ukorrekt.

PFA forholder sig alene til en gengivelse af fakta, men ikke en vurdering. I 'Begrundelse for PFA's 'afgørelse'', reduceres denne væsentlige afgørelse til nedenstående afsnit.

'For så vidt angår afgørelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring bemærkes, at vurderingen af erhvervsevnetabet efter reglerne i arbejdsskadesikringsloven er forskellig fra vurderingen af erhvervsevnetabet efter forsikringsbetingelserne i nærværende sag. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering af forsikredes erhvervsevne tab – som primært beror sig på en økonomisk vurdering – kan således ikke tillægges betydning i nærværende tvist.'

Vi må opponere mod, at PFA skriver '.. – som primært beror sig på en økonomisk vurdering'. De forsikringstagere, som kæmper årelange kampe i forhold til deres arbejdsskadeforsikring, sidder næppe og diskuterer den økonomiske vurdering.

Arbejde indenfor alle erhverv (s. 7 sidste afsnit)

PFA angiver:

'Selskabet skal i forlængelse heraf bemærke, at der ved den generelle erhvervsevne foretages en vurdering af forsikredes muligheder for at arbejde inden for alle erhverv, som man med rimelighed kan forlange, at han kan påtage sig.'

Som angivet i tidligere klage, så har PFA fortsat ikke angivet, hvilke erhverv 'man' med rimelighed kan forlange, at [klageren] skal påtage sig. Hvori ligger argumentationen? Hvad er det for jobs, som 'man' i dette tilfælde [klageren], kan påtage sig med rimelighed?

PFA argumentation s. 8 – 1 afsnit

'PFA bemærker desuden, at forsikrede modtog fuld løn frem til 1. december 2020, hvorfor forsikrede på intet tidspunkt forude for den 1. december 2020 har opfyldt betingelserne for udbetaling af tab af erhvervsevne i henhold til forsikringsbetingelserne (bilag b).'

Det er for os uklart, hvad PFA's ønsker med dette afsnit, specielt når PFA i afsnit 3 +5 bemærker:

- Afsnit 3: '.... var i stand til at opretholde en arbejdstid på 32 timer ugentligt frem til den 1. april 2019'.
- Afsnit 5: 'Selskabet har endvidere lagt vægt på, at der beskrives en bedring i periode fra oktober 2017 til begyndelsen af 2019'.

[Klageren] har et økonomisk krav fra 1. december 2020, men det er vel ikke rimeligt, at det økonomiske krav skal afgøres med baggrund i [klagerens] situation tilbage i 2017. Vi skriver nu året 2021!

Fakta er, at vi snakker en nu ... årig mand, som er faktisk nedslidt, tilkendt 80% erstatning fra Arbejdsskadeforsikringen. [Klageren] eneste 'fejl' var, at han i sin tid søgte om seniorførtidspension og ikke ordinær førtidspension. Udover at man i offentligt regi skulle have igangsat en række tiltag forud for afgørelse tilkendelse af førtidspension, så havde slutresultat i vores optik været det samme.

Ankenævnet bør i den forbindelse noteret sig, at det var en hurtig beslutningsproces i forhold til tilkendelsen af seniorførtidspension.

I et økonomisk perspektiv, så har det ingen betydning for PFA eller [klageren] om han tilkendes seniorførtidspension eller ordinær førtidspension.

At PFA fastholder deres afslag efter, at den klare afgørelse fra arbejdsskadestyrelsen foreligger bør, også med ankenævnets vegne være bekymrende, taget i mente, at PFA afslutter deres svar med følgende:

'..da forsikrede ikke har løftet sin bevisbyrde for, at hans generelle erhvervsevne er nedsat med mindst halvdelen'.

Hvordan skal [klageren] løfte sin bevisbyrde, hvis PFA ikke vil forholde sig til de 'beviser' og dokumentation som [klageren] foreligger. I stedet hænger PFA sig i, at [klageren] var oppe på 32 timer i 2018. [Klageren] anmeldte ikke tab af erhvervsevne i 2018."

Selskabet har den 26/3 2021 bl.a. anført:

"PFA har noteret sig forsikredes præcisering af påstanden, hvorefter forsikrede er utilfreds med, at PFA Pension har afvist at yde dækning fra lønophør den 1. december 2020. PFA Pension fastholder i øvrigt det tidligere anførte i svarbrev af 12. februar 2021 til ankenævnet.

Når selskabet foretager en vurdering, af forsikredes eventuelle berettigelse til udbetaling af tab af erhvervsevne, inddrages og gennemgås alle væsentlige sagsakter. PFA undersøger hele skadesforløbet og ønsker hermed at tegne et helhedsbillede ud fra alle de relevante lægelige- og kommunale akter. PFA finder hermed også at have inddraget de relevante oplysninger, der foreligger omkring og efter forsikredes sygemelding den 5. august 2019.

PFA skal i øvrigt bemærke, at forsikrede ikke kommer tilbage på arbejde efter sin sygemelding og efterfølgende tilkendes seniorpension fra den 1. marts 2020. Der har herefter ikke været et reelt afklaringsforløb og forsikrede er således ikke blevet arbejdsprøvet, herunder forsøgt arbejdsprøvet i andre erhverv og/eller i den forbindelse har fået afklaret hvorvidt han generelt kan arbejde over halv tid.

For så vidt angår udtalelsen fra bedriftslægen [arbejdspladsens læge] af 23. juli 2020, som fremkommer knap et år efter forsikredes sygemelding, er det selskabets opfattelse, at udtalelsen baserer sig på oplysninger i forbindelse med forsikredes afklaringsforløb ved hidtidige arbejdsgiver samt lægelige oplysninger der ligger omkring og forud for forsikredes sygemelding den 5. august 2019. PFA finder at have medtaget disse oplysninger i sin vurdering og forholdt sig hertil i svarbrev til ankenævnet af 12. februar 2021.

Selskabet finder i den forbindelse anledning til at gentage, at det af lægenotat udfærdiget af reumatolog den 12. juni 2019 (Bilag E s. 9) fremgår, at forsikrede - på trods af smertereaktivering - fortsat ikke tog stærk smertestillende medicin og mindre end 1 gang om ugen tog andet form for medicin. Endvidere fremgår det, at forsikrede til konsultationen oplyste, at undervisningen var afslappende for armen, men at transporten med gearskift gav albuegener. PFA bemærker i øvrigt, at det af notat udfærdiget af reumatolog den 12. september 2019 fremgår, at lægen anbefalede ændret belastningsmønster i hverdagen og på arbejdet.

PFA skal endvidere bemærke, at selskabet er bevidst om, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser, er en kombination af en økonomisk og en helbredsmæssig vurdering, men at den seneste afgørelse primært baserer sig på en økonomisk vurdering. PFA har af samme grund ikke fundet det nødvendigt at fremlægge afgørelsen for PFA's interne lægekonsulent.

PFA skal i den forbindelse henvise til forsikredes bilag 'Klage ... – November 2020', hvoraf fremgår, at forsikrede tidligere har fået forelagt selskabets interne lægeudtalelse.

PFA skal desuden bemærke, at selskabet ikke henviser til hvilke konkrete jobfunktioner forsikrede ville kunne påtage sig, men vurderer, at forsikrede, ud fra de helbredsmæssige oplysninger, ville kunne varetage et arbejde, som ikke belaster højre arm, på mere end halv tid.

Med henvisning til ovenstående og selskabets svarbrev af 12. februar 2021 finder PFA samlet set, at forsikrede ud fra de helbredsmæssige oplysninger i sagen burde kunne varetage et relevant arbejde med de rette skånehensyn på over halv tid, og at han således ikke har bevist, at han ikke er i stand til at tjene mere end 50 procent af, hvad der er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse, anciennitet og alder.

PFA har herefter ikke flere kommentarer til sagen, og den kan efter selskabets vurdering afgøres på det foreliggende grundlag, såfremt der ikke fremkommer væsentlige nye oplysninger."

Til dette har klageren den 8/4 2021 bl.a. anført:

"Vi har modtaget PFA modsvar af 26. marts 2021 og vi er en i position, hvor vi mener, at vi kan levere et kvalificeret modsvar, da PFA ikke giver os de nødvendige oplysninger.

19. februar 2021 13.58 skriver ... til ...

'Jeg skal bede dig om, at du fremsender alle sagens 'nye akter'. Jeg antager, at der er foretaget en lægefaglig vurdering af [klageren] indsendte afgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen. Akter omfatter derved alle sagens akter.'

23. februar 2021 12.00 skriver ... 'Jeg skal bede dig rette henvendelse via ankenævnet, da sagen er indbragt der. De akter der ligger til grund for vores ankenævns svar er medsendt til ankenævnet'

26. marts 2021 PFA modsvar:

'PFA skal desuden bemærke, at selskabet... PFA har af samme grund ikke fundet det nødvendigt at fremlægge afgørelsen for PFA's interne lægekonsulent'.

Derudover henviser PFA til, at 'forsikrede tidligere har fået forelagt selskabets interne lægeudtalelse'.

Udfordringen:

Vi udbad os 'alle sagens 'nye akter'.

Har vi modtaget dette?

Samtidig – hvem hos PFA har foretaget den vurdering, at den klare afgørelse i [klagerens] AES sag IKKE skal vægte og indgå? da 'Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelser, er en kombination af en økonomisk og en helbredsmæssig vurdering, men at den seneste afgørelse primært baserer sig på en økonomisk vurdering'

Af [klageren] afgørelse fremgår:

'Dit tab af erhvervsevne som følge af arbejdsskaden er fastsat til 80% fra den 1. december 2020'.

Next steps:

Vi skal bede Ankenævnet pålægge PFA, at PFA udleverer alle nye akter, herunder alle selskabets interne bilag og vurdering af, at hvorfor man ikke mener at en 80% tilkendelse fra AES er relevant.

Samtidig mener vi, at PFA overfor ankenævnet og [klageren] bør redegøre for, hvorfor man ikke finder det relevant, at lave en lægefaglig vurdering.

Er det alene en juridisk vurdering? Hvis PFA tilsidesætter de argumenter og dokumentation, som [klageren] fremlægger, hvordan skal [klageren] så have en chance, når PFA samtidig dækker sig ind under, at man ikke finder [klageren] arbejdsprøvning som retvisende.

Vi mener ikke, at vi vil kunne lave et kvalificeret modsvar, uden at PFA har givet disse oplysninger.

Vi imødeser Ankenævnets vurdering heraf og skal understrege, at vi ikke har forholdt os til PFA yderligere udsagn."

Hertil har selskabet den 26/4 2021 bl.a. anført:

"PFA bemærker, at selskabet i november 2020 har udleveret alle sagens akter fysisk, samt vores lægekonsulents vurderinger, og at der ikke foreligger yderligere akter eller lægekonsulentvurderinger i sagen siden da, som forsikrede ikke selv er i besiddelse af.

For så vidt angår Arbejdsmarkedets Erhvervssikring afgørelse bemærker PFA, at selskabet træffer selvstændig afgørelse i sagen og er ikke bundet af deres afgørelse. Selskabet skal i øvrigt bemærke, at det fastsatte mén – uanset størrelse – ikke i sig selv medfører, at forsikredes erhvervsevne er nedsat i dækningsberettiget grad. PFA finder det ikke nødvendigt at uddybe yderligere, hvorfor selskabet ikke har fremlagt Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse for PFA's interne lægekonsulent."

Heroverfor har klageren den 13/5 2021 bl.a. anført:

"PFA modsvar betyder, at det er næsten en umulig opgave, at lave en kvalificeret modsvar.

I vores brev skrev vi:

1. 'Vi skal bede Ankenævnet pålægge PFA, at PFA udleverer alle nye akter, herunder alle selskabets interne bilag og vurdering af, at hvorfor man ikke mener at en 80% tilkendelse fra AES er relevant.'
2. 'Samtidig mener vi, at PFA overfor ankenævnet og [klageren] bør redegøre for, hvorfor man ikke finder det relevant, at lave en lægefaglig vurdering.'
3. 'Er det alene en juridisk vurdering? Hvis PFA tilsidesætter de argumenter og dokumentation, som [klageren] fremlægger, hvordan skal [klageren] så have en chance, når PFA samtidig dækker sig ind under, at man ikke finder [klageren] arbejdsprøvning som retvisende.'

Vores tolkning på disse spørgsmål må være:

Ad 1-3.

PFA har ikke fremlagt interne bilag eller vurdering af, hvorfor man ikke mener, at 80% AES afgørelsen er relevant.

- PFA bemærker blot, at de ikke er bundet af AES afgørelsen.
- PFA finder det 'ikke nødvendigt' at uddybe, hvorfor man ikke laver en lægefaglig vurdering og eller hvorfor en sådan afgørelse i AES ikke er relevant

'For så vidt angår Arbejdsmarkedets erhvervssikring afgørelse bemærker PFA, at selskabet træffer selvstændig afgørelse i sagen og er ikke bundet af deres afgørelse. Selskabet skal i øvrigt bemærke, at det fastsatte mén – uanset størrelse - ikke i sig selv medfører, at forsikredes erhvervsevne er nedsat i dækningsberettiget grad. PFA finder det ikke nødvendigt at uddybe yderligere, hvorfor selskabet ikke har fremlagt Arbejdsmarkedets erhvervssikrings afgørelse for PFA's interne lægekonsulent.'

PFA oplyser:

'PFA bemærker, at selskabet i november 2020 har udleveret alle sagens akter fysisk, samt vores lægekonsulents vurderinger, og at der ikke foreligger yderligere akter eller lægekonsulentvurderinger i sagen siden da, som forsikrede ikke selv er i besiddelse af.'

Det må jo alt andet lige betyde, at der ikke er foretaget en skriftligt vurdering af betydningen af AES vurderingen. Derved må det samtidig være uklart, hvem der i givet fald, har truffet denne beslutning i PFA.

Konklusion:

Konklusionen må være, at PFA vælger hvilke dokumenter, som har betydning.

I PFA brev af 26. marts 2021 skriver PFA:

' Når selskabet foretager en vurdering, af forsikredes eventuelle berettigelse til udbetaling af tab af erhvervsevne, inddrages og gennemgås alle væsentlige sagsakter. '

Det må så betyde, at tilkendelse af seniorførtidspension, 80% mistet erhvervsevne jf. nedenfor ikke er væsentlige akter.

1. PFA bruger arbejdsprøvningen, men konstaterer, at den er afbrudt, så kan ikke bruges
2. PFA underkender seniorførtidspensionen, da den ikke kan sidestilles og PFA laver egen vurdering
3. PFA underkender 80% afgørelsen fra AES, da den ikke kan sidestilles og PFA laver egen vurdering

Hvordan skal [klageren] have en reel chance for, at komme igennem med en PFA udbetaling, når PFA vælger, at inddrage de dokumenter, som de mener er relevante, men afviser anden væsentlig dokumentation, uden at ville bruge PFA egne interne lægekonsulenter, som en 'second opinion'?

PFA slutvurdering:

PFA afslutter deres brev af 26. marts 2021 med følgende:

'Med henvisning til ovenstående og selskabets svarbrev af 12. februar 2021 finder PFA samlet set, at forsikrede ud fra de helbredsmæssige oplysninger i sagen burde kunne varetage et relevant arbejde med de rette skånehensyn på over halv tid, og at han således ikke har bevist, at han ikke er i

stand til at tjene mere end 50 procent af, hvad der er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse, anciennitet og alder.'

Der ligger en noget uomtvisteligt modstrid i, hvad PFA skriver. PFA mener ikke, at [klageren] har bevist, at han ikke er i stand til, at tjene mere end 50%, hvad der 'er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse, anciennitet og alder', men hvordan hænger det at '.. kunne varetage et relevant arbejde med de rette skånehensyn på over halv tid'

Et arbejde med rette skånehensyn vs. arbejde som fuldt erhvervsdygtig person!

PFA anfører, at [klageren] måtte være i stand til, at tjene mere end 50% af, hvad der er sædvanligt, men PFA vil ikke forholde sig til, hvad relevante arbejde kunne være.

Af AES opgørelse fremgår, at lønindkomsten var 522.562,22 kr. Hvilke datakilder, benchmarks bruger PFA til, at kunne træffe denne vurdering?, når man ikke engang vil anvise i hvilke job, som [klageren] skulle kunne opnå dette.

Svaret må være, at PFA ikke laver en subjektiv ikke dokumenteret afgørelse, med henvisning til 'PFA vurderer'

Opfordring til ankenævnet:

Vi håber, at ankenævnet kan hjælpe med en fair og rimeligt afgørelse. Vi må blot konstatere, at hver gang, at vi fremlægger dokumentation, så tilsidesætter PFA dette. Omvendt, når PFA skriver argumenter, så laver de en 'vurdering'.

Vores 'vurdering' er derfor, at PFA har lavet en uberettiget afgørelse."

Klageren har endvidere den 8/6 2021 bl.a. anført:

"Vi har med overraskelse modtaget PFA 'svar'.

Dertil må vi slutte:

1. PFA må være enige i vores konklusion af, at PFA underkender værdien af de af [klageren] fremlagte akter, arbejdsprøvning, seniorførtidspensions tilkendelse og 80% afgørelsen fra AES, da man ikke ønsker eller finder det relevant, at inddrage en lægefaglig vurdering a. Derfor kan vi igen kun gentage vores spørgsmål, som vi finder det relevant, at Ankenævnet tager stilling til – nemlig:

i. 'Hvordan skal [klageren] have en reel chance for, at komme igennem med en PFA udbetaling, når PFA vælger, at inddrage de dokumenter, som de mener er relevante, men afviser anden væsentlig dokumentation, uden at ville bruge PFA egne interne lægekonsulenter, som en 'second opinion'?

2. PFA har valgt, at ikke, at besvare spørgsmålet omkring den åbenlyse modsatrettede forhold i, på den ene side, at vurdere, hvad [klageren] er i stand til, udfra 'hvad der sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer...' og på den anden side, at [klageren] godt kan vare et job på mere end 50%, 'med de rette skånehensyn'.

a. Dertil skal vi notere, at dette har man jf. vores opfattelse ikke tidligere besvaret, som PFA henfører til i deres 'svar'.

3. PFA har ikke et benchmark eller reelle datakilder, som understøtter den vurdering af, hvad [klageren] er istand til at tjene.

a. Dertil må vi notere, at dette som mange andre ting i denne – bygger på 'PFA vurderer'

Kan slutteligt alene gentage vores opfordring til ankenævnet:

'Opfordring til ankenævnet:

Vi håber, at ankenævnet kan hjælpe med en fair og rimeligt afgørelse. Vi må blot konstatere, at hver gang, at vi fremlægger dokumentation, så tilsidesætter PFA dette. Omvendt, når PFA skriver argumenter, så laver de en 'vurdering'.

Vores 'vurdering' er derfor, at PFA har lavet en uberettiget afgørelse.'

Men PFA klare afvisning af, at svare på vores spørgsmål, har vi intet andet valg, end at lade ankenævnet håndtere sagen."

Af arbejdsmedicinsk speciallægeerklæring af 3/1 2018 fremgår bl.a.:

"Resumé:

...-årig mand, der ikke er disponeret til gigtsygdom og som tidligere i det store hele har været rask.

...

Nuværende drejer sig om smerter på ydersiden af højre albueled. Dette har stået på i en årrække, men er kommet og gået uden væsentlig bedring. I 2017 mere udtalte smerter svarende til ydersiden af højre albueled. Kontaktede egen læge, som dels sygemelder i efteråret 2017 og dels sender til fysioterapi. Den pågældende har nu fået 15 behandlinger der uden væsentlig bedring. Efter aftale med BST-lægen på [virksomhed] skulle den pågældende starte langsomt op, men den pågældende blev sat på fuld tid fra 01/12-17, men i en administrativ funktion, hovedsageligt med arkivering og fotokopiering.

Er således fortsat plaget af smerter på ydersiden af højre albueled med sviende, brændende fornemmelse. Forværres ved løft eller gribefunktion med armene ud fra kroppen. Ingen gener i venstre arm, ingen gener på medialsiden. Objektivt findes direkte og indirekte ømhed svarende til extensormuskulaturtilhæftningen lateralt på højre albueled. Ingen tegn på neurogen påvirkning.

Konklusion:

Ca. 10 års [arbejde] af intensiv karakter [i virksomhed]. Der er tale om repetitive bevægelser med vrid i hånden, som forværres ved vask af vægge og lofter. Har udviklet klassiske tegn på lateral epikondylit og objektivt er der fund, der tyder på dette.

...

Den pågældende opfordres også fornyet kontakt til BST-læge mhp. Tilrettelæggelse af arbejde på en mere hensigtsmæssig og mindre belastende måde. Den pågældende har således fortsatte gener i form af smerter. Har ikke brug for smertestillende medicin. Arbejder fortsat, men er usikker på om han kan blive i sin nuværende stilling."

Af sammenfatning af arbejdsprøvningsforløb af 11/10 2019 fremgår bl.a.:

"Der er gennemført en arbejdsprøvning, hvor det i første omgang ser ud til at der kan skabes en balance imellem arbejdsbelastning og helbred, muligvis på let reduceret tid. Forudsætningen er, at der kan identificeres tilstrækkeligt mange fysisk let belastede opgaver samt høj grad af variation.

[Klagerens] ledelse vurderer, at der ikke er udsigt til at der kan identificeres et varigt job med det egnede jobindhold, og at en kompetenceudvidelse i form af IO vil kunne øge muligheden.

Det viser sig desværre, at de rammer, der skal til for at gennemføre IO, medfører en belastning af [klagerens] højre arm, der i betydeligt omfang reaktiverer og kronificerer hans tennisalbuegener. Langvarig aflastning har reduceret generne, men ikke fået dem til at forsvinde og selv beskeden belastning får smerterne til at blusse op igen.

De primære behandlere vurderer at tilstanden er behandlingsresistent og varig og der er ikke meget på yderligere behandlingsmuligheder.

Revalidering i form af oplæring eller uddannelse vil støde på samme barrierer som begrænser den aktuelle arbejdsprøvning.

Hvis den afsluttende vurdering havde fundet sted i begyndelsen af 2019, hvor [klageren] arbejdede med udvalgte opgaver, ville arbejdsvevnen på de 32 timer/uge have været omkring 75%, idet han skulle holde pauser, lave øvelser og tage hensyn til armen.

Efter grundsygdommen er reaktiveret er arbejdsvevnen selv i disse opgaver betydeligt nedsat, da enhver belastning øger generne og medfører behov for restitution. Det bedste skøn i denne situation er at arbejdsvevnen er reduceret til under 1/3.

[Klageren] har taget skridt til at blive vurderet mhp berettigelse til seniorførtidspension. På denne baggrund vil vi bede kommunen og PFA om at vurdere sagen mhp et samarbejde om en mulig løsning."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"6.1.1. Definition af erhvervsevnenedsættelsen

6.1.1.1. Nedsættelse i dækningsberettiget grad

Erhvervsevnen er nedsat i dækningsberettiget grad, hvis den forsikrede – efter PFA Pensions skøn – ikke længere er i stand til at tjene mere end 50 procent af, hvad der er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse, anciennitet og alder. Bedømmelsen sker på grundlag af en helhedsvurdering under hensyn til den forsikredes helbredstilstand, uddannelse og tidligere beskæftigelse.

Den forsikrede har ikke ret til løbende erhvervsevneforsikring og indbetalingssikring under ansættelse i en stilling, der finansieres helt eller delvist af det offentlige som følge af nedsat erhvervsevne, medmindre den generelle erhvervsevne er nedsat til 50 procent eller mindre af den fulde erhvervsevne, og den forsikredes indtjening (summen af arbejdsindtægt og eventuelle sociale og andre offentlige ydelser og tilskud) er nedsat til 50 procent eller mindre af, hvad der er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse, anciennitet og alder."

Nævnet udtaler:

Klageren, som er født i 1950'erne, fik i 2017 begyndende gener i højre albue. Han blev sygemeldt den 20/9 2017. Klageren blev forgæves forsøgt arbejdsprøvet i samme virksomhed, som han arbejdede i inden sygemeldingen. Klageren blev tilkendt seniorpension den 1/3 2020. Klagerens tennisalbue er anerkendt som en arbejdsskade, og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har ved afgørelse af 13/1 2021 fastsat klagerens erhvervsevnetab til 20 % fra den 1/12 19 til den 30/11 2020, og til 80 % fra den 1/12 2020 og frem. Det er oplyst, at klageren havde lønophør den 1/12 2020.

Selskabet har afvist at yde dækning under henvisning til, at klageren ikke dokumenteret, at hans generelle erhvervsevne er nedsat med mindst 50 %. Selskabet har anført, at klageren ikke har været i et kommunalt jobafklaringsforløb, og at det derfor ikke er afklaret, om klageren ville kunne varetage et arbejde på det brede arbejdsmarked på halv tid, såfremt hans skånehensyn blev iagttaget.

Klageren har anført, at der både blev forsøgt skånehensyn og tilpasning i hans tidligere stilling, og at han blev forsøgt arbejdsprøvet i yderligere to jobområder. Klageren har også henvist til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurdering af hans erhvervsevne.

Af arbejdsmedicinsk speciallægeerklæring af 3/1 2018 fremgår det "Nuværende drejer sig om smerter på ydersiden af højre albueled. Dette har stået på i en årrække, men er kommet og gået uden væsentlig bedring. I 2017 mere udtalte smerter svarende til ydersiden af højre albueled. Kontaktede egen læge, som dels sygemelder i efteråret 2017 og dels sender til fysioterapi. Den pågældende har nu fået 15 behandlinger der uden væsentlig bedring. Efter aftale med BST-lægen på [virksomhed] skulle den pågældende starte langsomt op, men den pågældende blev sat på fuld tid fra 01/12-17, men i en administrativ funktion, hovedsageligt med arkivering og fotokopiering. Er således fortsat plaget af smerter på ydersiden af højre albueled med sviende, brændende fornemmelse. Forværres ved løft eller gribefunktion med armene ud fra kroppen.

Ingen gener i venstre arm, ingen gener på medialsiden. Objektivt findes direkte og indirekte ømhed svarende til extensormuskulaturtilhæftningen lateralt på højre albueled. Ingen tegn på neurogen påvirkning. **Konklusion:** Ca. 10 års [arbejde] af intensiv karakter [i virksomhed]. Der er tale om repetitive bevægelser med vrid i hånden, som forværres ved vask af vægge og lofter. Har udviklet klassiske tegn på lateral epikondylit og objektivt er der fund, der tyder på dette. ... Den pågældende opfordres også fornyet kontakt til BST-læge mhp. Tilrettelæggelse af arbejde på en mere hensigtsmæssig og mindre belastende måde. Den pågældende har således fortsatte gener i form af smerter. Har ikke brug for smertestillende medicin. Arbejder fortsat, men er usikker på om han kan blive i sin nuværende stilling".

Efter almindelige forsikringsretlige principper er det den, der rejser et krav, der skal bevise rigtigheden heraf. Det er således klageren – der har rejst krav om forsikringsdækning – som skal bevise, at hans erhvervsevne er nedsat til mindst halvdelen.

Nævnet finder ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har foretaget en bedømmelse af klagerens generelle erhvervsevne. Nævnet har bl.a. lagt vægt på det oplyste om, at klageren havde lønophør den 1/12 2020, at det af sagens lægelige akter fremgår, at hans gener på dette tidspunkt måtte anses som kroniske, og at han på dette tidspunkt var tilkendt seniorpension.

Nævnet finder efter en gennemgang af sagen, at klageren ikke har bevist, at hans generelle erhvervsevne efter den 1/12 2020, hvor han havde lønophør, har været nedsat i dækningsberettigende grad, og at han med de rette skånehensyn på det brede arbejdsmarked ikke vil være i stand til at tjene mere end 50 % af, hvad der er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse, anciennitet og alder.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren lider af tennisalbue i højre arm, at han som følge deraf har skånehensyn over for arbejde, som kræver funktion af højre arm, og at han ikke har bevist, at han ikke vil være i stand til at varetage en ikke armbelastende stilling på mindst halv tid.

Ankenævnet for Forsikring

18.

96257

Nævnet har også lagt vægt på, at klageren ikke er blevet tilstrækkeligt arbejdsprøvet, idet han alene er blevet forsøgt arbejdsprøvet i samme virksomhed, hvor han arbejdede på tidspunktet for sygemeldingen, hvorfor det ikke nærmere er undersøgt, i hvilket omfang klageren ville være i stand til at arbejde inden for det bredere arbejdsmarked under iagttagelse af relevante skånehensyn.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.



Jens Kruse Mikkelsen
formand